

Міністерство освіти і науки України
Національна академія педагогічних наук України
Інститут вищої освіти НАПН України
Маріупольський державний університет

Міжнародна науково-практична конференція

**«Інтернаціоналізація як фактор конкурентоспроможності
сучасного університету»**

25-26 травня 2017 року

Збірник матеріалів конференції

Україна – Маріуполь – МДУ

Петрова І.О.

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У публікації охарактеризовані аспекти інтернаціоналізації вищої освіти. Зокрема, розглянуто особливості внутрішньої, зовнішньої та віртуальної інтернаціоналізації вищої освіти. Зосереджено увагу на перевагах та наслідках інтернаціоналізації вищої освіти.

Ключові слова: *інтернаціоналізація вищої освіти, внутрішня інтернаціоналізація вищої освіти, зовнішня інтернаціоналізація вищої освіти, віртуальна інтернаціоналізація вищої освіти.*

Інтернаціоналізація вищої освіти – питання, яке є актуальним для багатьох країн світу. В Україні, у зв'язку з вибором курсу на євроінтеграцію, воно набуває нового значення. Підготовка конкурентноспроможних фахівців на ринку праці не тільки своєї країни, а й інших країн світу стає одним із завдань для українських вишів. Їх діяльність, за такими векторами як викладацька, науково-дослідна та адміністративна, повинна бути цілеспрямована на зростання фінансових надходжень через залучення іноземних студентів на платне навчання; розширення навчання своїх студентів у зарубіжних ВНЗ; підвищення якості освіти і досліджень за рахунок участі студентів і викладачів у міжнародному процесі обміну знаннями тощо [2, С.116]. Саме міжнародне співробітництво є одним з основних аспектів інтернаціоналізації вищої освіти.

На сьогодні виокремлюються такі форми міжнародного співробітництва: індивідуальна освітня мобільність на рівні студентів, аспірантів та представників викладацького складу; інституціональна мобільність – створення спільних освітніх програм, формування нових освітніх міжнародних стандартів тощо; інтеграційна мобільність – впровадження в навчальних програмах міжнародного виміру та освітніх стандартів з метою освітньої інтеграції та створення спільних освітніх просторів; електронна (віртуальна) мобільність, розробка спільних дистанційних програм, дисциплін, курсів тощо; інституціональне партнерство на рівні інституцій та міжнародних організацій, зокрема шляхом створення стратегічних освітніх альянсів тощо [3]. Ці форми відображають сутність зовнішньої інтернаціоналізації вищої освіти, яка найчастіше стає предметом досліджень сучасних українських вчених. Проте, найбільш повно сутність інтернаціоналізації вищої освіти розкривається з урахуванням трьох її рівнів: зовнішньої, внутрішньої та віртуальної. Внутрішня інтернаціоналізація вищої освіти асоціюється з терміном «інтернаціоналізація вдома» і цей рівень, як предмет досліджень українських вчених, можна охарактеризувати новим. Він передбачає функціонування програм з вивчення іноземних мов та вивчення навчальних дисциплін іноземними мовами; вивчення он-лайн курсів іноземних відкритих університетів з та без отримання відповідного сертифікату після їх проходження; залучення до навчального процесу науково-педагогічних фахівців з інших країн; наявність іноземних студентів у вищому навчальному закладі; міжнародні наукові проекти, публікації та інше [1]. Використання он-лайн режиму, електронної мобільності у викладацькій, науково-дослідній та адміністративній діяльності встановлює новий рівень інтернаціоналізації вищої освіти – віртуальний. До речі, його прояви простежуються як у зовнішній, так і у внутрішній інтернаціоналізації вищої освіти.

Необхідність здійснення процесу інтернаціоналізації вищої освіти в Україні, на наш погляд, є викликом часу. Погоджуємось з колегами, що присутність у вищому навчальному закладі студентів і вчених з різних країн свідчить про високий рівень і престиж вищої школи цієї країни на світовому ринку освітніх послуг, розширює культурні горизонти як студентів, так і викладацького складу, а також, що навчання та дослідницька робота за кордоном збагачують індивідуальний досвід людини, дозволяють розширити мережу контактів і спілкування, поглибити знання іноземних мов [2, С.116]. Проте, слід звернути увагу на те,

щоб за стрімкою і наполегливою інтернаціоналізацію вищої освіти не було втрачено розуміння значення рідної мови, української культури, традицій української вищої школи, національної гідності.

Список використаної літератури

1. Драмарецька Л. Інтернаціоналізація української вищої освіти / Л. Драмарецька [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.edu-trends.info/wp-content/uploads/2015/04/Dramaretska_abstract_16_04_15.pdf.
2. Ліхачов В. К. Інтернаціоналізація вищої освіти в умовах сьогоденної України / В. К. Ліхачов, Л. М. Добровольська, Т. Ю. Ляховська, О. О. Тарановська, О. Г. Макаров // Світ медицини та біології. – 2013. – №2. – С. 116-117.
3. Чабала О. Інтернаціоналізація та глобалізація як ключові чинники міжнародного співробітництва в сфері вищої освіти / О. Чабала [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://vestnik.kpi.kharkov.ua>.

I. Petrova

MAIN ASPECTS INTERNATIONALIZATION OF HIGHER EDUCATION

The publication described aspects of internationalization of higher education. In particular, the features of internal, external and virtual internationalization of higher education. The emphasis is being made the benefits and consequences of internationalization of higher education.

Keywords: internationalization of higher education, higher education internationalization internal, external, internationalization of higher education, virtual internationalization of higher
УДК 378.1(495)(043)

Пономарьова І.С.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ЄВРОПЕЙСЬКИХ УНІВЕРСИТЕТАХ (НА ПРИКЛАДІ ГРЕЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ)

У тезах розглядаються питання вищої освіти в європейських університетах, якими опікуються міністерства та відомства, що керуються цінностями та принципами Болонського процесу, рішеннями ЮНЕСКО та відповідних європейських органів. Практика запрошення професорів із закордонних вузів використовується протягом останнього десятиріччя доволі активно і зарекомендувала себе доволі добре.

Ключові слова: запрошений професор, Болонський процес, університет.

У Грецькій республіці для успішної діяльності вищих навчальних закладів у 2005 році було створено агенцію забезпечення якості – незалежний орган управління, який фінансується Міністерством освіти та релігійних прав. Агенція була створена в рамках Болонського процесу для координації діяльності та контролю за навчальним процесом в державних та недержавних університетах. Цей орган є багатофункційний та опікується питаннями ефективності та чинності всього навчального процесу, особливо чесності, прозорості та прийнятності результатів. Правління агенції координує кадровий склад, навчальні програми, міжнародні зв'язки, зовнішнє оцінювання та ін. Воно укомплектовано науковцями високого рівня, іноземними спеціалістами та експертами у сфері освіти. Ця організація поєднує державний та громадський контроль за якістю вищої освіти, особливо за викладанням, навчанням та науковими дослідженнями. Робота всіх підрозділів вишу передбачає відкрите й активне дотримання якості на всіх рівнях, готовність до критичної самооцінки, здатність до самовдосконалення, ясність і послідовність процедур щодо учбового процесу, особисту відповідальність, поширення кращого міжнародного досвіду та адекватного менеджменту. Важливим є зацікавленість студентів, роботодавців та суспільства у високій якості вищої освіти, а також автономія вишів.